

VII. ZMARLI

Kard. Paul Augustin Mayer OSB (1911-2010)

W wieku prawie 99 lat zmarł 30 kwietnia 2010 r. nad ranem w Rzymie niemiecki kardynał kurialny, od 2007 r. najstarszy członek Kolegium Kardynalskiego – Paul Augustin Mayer OSB.

Na wieść o jego śmierci papież Benedykt XVI przesłał telegram kondolencyjny na ręce o. Notkera Wolfa – opata-prymasa benedyktynów skonfederowanych, do którego to zakonu należał najstarszy członek Kolegium Kardynalskiego. Ojciec Święty podkreślił zasługi kard. Mayera w dziedzinie liturgii, a także w dziedzinie kształcenia uniwersyteckiego i seminaryjnego. Przypomnił też jego „cenną służbę dla Stolicy Apostolskiej najpierw w Komisji Przygotowawczej Soboru Watykańskiego II, a następnie w różnych dykasteriach Kurii Rzymskiej” i zapewnił o gorącej modlitwie za zmarłego.

Paul Mayer urodził się 23 maja 1911 r. w Altötting na terenie diecezji Pasau, gdzie znajduje się słynne niemieckie sanktuarium maryjne. Wcześniej wstąpił do opactwa benedyktyńskiego św. Michała w Metten w Bawarii, przyjmując imię Augustin i 17 maja 1931 r. złożył śluby zakonne. Po studiach na uniwersytecie w Salzburgu i na Papieskim Ateneum św. Anzelma w Rzymie 25 sierpnia 1935 r. przyjął święcenia prezbiteratu. Po święceniach kontynuował studia w Salzburgu i Rzymie. W latach 1939-66 był rektorem Ateneum św. Tomasza Rzymie. Równolegle pracował duszpastersko w Wiecznym Mieście. W latach 1957-59 wizytował z ramienia Stolicy Apostolskiej szwajcarskie seminaria duchowne. W 1960 r. został sekretarzem Komisji Przygotowawczej do Soboru Watykańskiego II, a od 1962 r. był sekretarzem soborowych i posoborowych komisji ds. szkół katolickich i formacji duchowieństwa.

3 listopada 1966 r. wybrano go na opata jego dawnego opactwa św. Michała w Metten. Stanowisko to objął 10 grudnia 1966 r. po benedykcji dokonanej przez biskupa Ratzybony Rudolfa Grabera.

8 września 1971 r. papież Paweł VI mianował go sekretarzem Kongregacji ds. Zakonów i Instytutów Świeckich, w związku z czym powrócił do Rzymu. 6 stycznia 1972 r. Papież mianował niemieckiego benedyktyna arcybiskupem tytularnym Satrianum i 13 lutego udzielił mu święceń biskupich w bazylice św. Piotra. Współkonsekratorami byli kard. Bernard Johannes Alfrink, arcybiskup Utrechtu w Holandii, i kard. William Conway, arcybiskup Armagh w Irlandii. 8 kwietnia 1984 r. Jan Paweł II powołał go na pro-prefekta dwóch Kongregacji: ds. Sakramentów i ds. Kultu Bożego, a na konsystorzu 25 maja 1985 r. obdarzył go godnością kardynalską i odtąd niemiecki purpurat był prefektem obu tych urzędów. W tym charakterze brał udział w kilku zgromadzeniach Synodu Biskupów.

W czasie kierowania Kongregacjami ds. Sakramentów i Kultu Bożego oraz Kongregacją ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów (1984-1988) zostały ogłoszone wydania wzorcowe następujących ksiąg liturgicznych: *Ordo Benedictionum* (31 maja 1984), *Caeremoniale Episcoporum* (14 września 1984), *Liturgia horarum. Editio altera typica* (7 kwietnia 1865), *Missae de Beata Maria Virgine* (15 sierpnia 1986) i *Ordo can-*

tus Missae (22 listopada 1986). W tym czasie Kongregacja wydała następujące dokumenty dotyczące liturgii: *Notyfikacja na temat Komunii św. na rękę* (3 kwietnia 1985), *List do przewodniczących Konferencji Episkopatów o koncertach w kościołach* (5 listopada 1987), *List okólny do przewodniczących Konferencji Episkopatów o przygotowaniu i obchodzeniu świąt paschalnych* (16 stycznia 1988) i *Dyrektorium o celebracjach niedzielnych bez udziału kapłana* (2 czerwca 1988).

Gdy w wyniku reformy Kurii Rzymskiej z 28 czerwca 1988 obie kongregacje zostały połączone w jedną, kard. Mayer, który miał wówczas 77 lat, ustąpił z urzędu. Od razu objął nowe stanowisko – przewodniczącego nowo utworzonej 2 lipca 1988 r. Papieskiej Komisji „Ecclesia Dei”, zajmującej się księżmi i klerykami, związanymi wcześniej z Bractwem Kapłańskim św. Piusa X i tymi duchownymi, którzy są przywiązani do przedsoborowej liturgii Mszy św.

Z chwilą ukończenia 23 maja 1991 r. 80 lat kardynał stracił prawo udziału w konkluwie, a 1 lipca ustąpił też z funkcji przewodniczącego wspomnianej Komisji „Ecclesia Dei”. Dnia 29 stycznia 1996 r. papież przeniósł go z grona kardynałów-diakonów do kardynałów-prezbiterów. Jego kościołem tytularnym był kościół św. Anzelma na Awentynie.

Uroczystości pogrzebowe kard. Paula Augustina Mayera OSB odbyły się w bazylice św. Piotra na Watykanie 3 maja 2010 r. Przewodniczył im Dziekan Kolegium Kardynalskiego kard. Angelo Sodano. Do uczestników pogrzebu przemówił papież Benedykt XVI. Homilia Ojca Świętego w j. włoskim, angielskim, francuskim, portugalskim i hiszpańskim znajduje się na watykańskiej stronie internetowej http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/homilies/2010/documents/hf_ben-xvi_hom_20100503_esequie-mayer_it.html.

Po uroczystościach w bazylice watykańskiej trumnę z ciałem zmarłego Kardynała przewieziono do opactwa benedyktyńskiego św. Michała w Metten w Bawarii, gdzie przed laty rozpoczął swoje życie zakonne. Tam 12 maja 2010 r. odbyły się dalsze uroczystości pogrzebowe. Uroczystej Mszy św. przewodniczył kard. Friedrich Weter, emerytowany abp Monachium i Fryzycji, a koncelebrowali między innymi abp Jean-Claude Perrisset, nuncjusz apostolski w Niemczech, bp Regensburga – Gerhard Müller, bp Eichstätt – Gregor Maria Hanke OSB i bp Passau – Wilhelm Schraml. W pogrzebie uczestniczyło 19 opatów i 4 ksienie z Federacji Benedyktyńskiej. Trumnę z ciałem kard. Mayera złożono w kościele opactwa przed ołtarzem Matki Bożej.

Bp Stefan Cichy